

§ 53.

Efter Voets Deling og Skiftets Slutning hæfte Arvingerne En for Alle og Alle for En for den Gjæld, som har været anmeldt og krævet betalt i Voet forinden dets Deling; for anden Gjæld, for saa vidt den ikke er bortfalden som uanmeldt, hæfte Arvingerne kun i det Forhold, hvori de ere berettigede til at tage Arv, medmindre de ifølge Overenskomstens Indhold ere En for Alle og Alle for En forpligtede, eller den Afdøde har været regnskabspligtig for Kongens Penge, Børnepenge, Fattiges Penge eller Kirkepenge, og Arvingerne have delt Voet uden først at aflægge såadant Regnskab.

§ 54.

Naar Arv og Gjæld er vedgaaet, kan der gjøres Arrest i de til Voet hørende Formuesgjenstande, ligesom der i dem kan søges Fyldestgjørelse ved Eksekution og Tvangsauktion, naar et behørigt Eksekutionsgrundlag er tilstede. Arrest, som forud for Voets Overtagelse maatte være gjort i de til det hørende Formuesgjenstande, træder atter i Kraft, som om den ikke var bleven afbrudt.

§ 55.

Den, der vil gjøre nogen Fordring paa den Afdøde gjældende for derefter at søge Eksekution i Voet, kan anlægge Retsjag mod Arvingerne ved Retten paa det Sted, hvor Voet behandles.

Arvingerne ere pligtige at give Møde efter Stævning, forkyndt for Skifteretten med Barsel beregnet efter dens Embedskontor, forøget med et Tillæg af 14 Dage; det er Skifterettens Pligt at meddele dem Underretning om Stævningen.

§ 56.

Ved de heromhandlede Boer bliver der i Dvrigt at forholde efter de i foregaaende Kapitel givne Regler, for saa vidt ikke denne Lovs Bestemmelser medføre Andet.

Kapitel 5.

Om Behandling af Dødsboer, naar der er en efterlevende Ægtefælle, som personlig hæfter for Voets Gjæld.

§ 57.

Naar der i Dødsbo er efterlevende Ægtefælle, som hæfter for Voets Gjæld, blive, for saa vidt Voet ikke skal behandles som Konkursbo enten ifølge Længstlevendes Begjæring eller paa Grund af Konkurslovens § 145, nedenstaaende Regler at følge, hvad enten Arvingerne ere den Afdødes Udarvinger eller Livsarvinger, hvormod de ovenfor om Behandlingen af Dødsboer i Almindelighed givne Forskrifter blive at følge, naar Dødsbo skal skiftes, og den overlevende Ægtefælle ikke hæfter for Voets Gjæld.

§ 58.

Naar den længstlevende Ægtefælle, som er ansvarlig for Voets Gjæld, skal skifte med den Forstafdødes Arvinger, har Skifteretten at sørge for, at der ikke derved sker videre Standstning i Voets Benyttelse af den Paagjældende end høist nødvendigt.

Kun for saa vidt der er særlig Grund til at befrygte, at den Længstlevende, medens Skiftet staar paa, utilbørlig vil forrykke Voets Tilstand, kan Skifteretten enten af egen Drift